

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 9 października 2006 r. w sprawie F-53/06 Gualtieri przeciwko Komisji, wniesione w dniu 22 grudnia 2006 r.

(Sprawa T-413/06 P)

(2007/C 42/73)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnosząca odwołanie: Claudia Gualtieri (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: M. Gualtieri i P. Gualtieri, avocats)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie zaskarżonego postanowienia, wydanego w dniu 9 października 2006 r. przez Sąd ds. Służby Publicznej i orzeczenie, że jest on właściwy do rozpoznania sporu.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie skierowane jest przeciwko postanowieniu Sądu ds. Służby Publicznej z dnia 9 października 2006 r. w sprawie F-53/06, w którym sąd ten stwierdził brak swojej właściwości *rationae personae* do rozpoznania sporu między wnoszącą odwołanie, oddelegowanym ekspertem krajowym, a Komisją.

Na poparcie odwołania C. Gualtieri podnosi, że zaskarżone postanowienie wynika z powierzchownego i błędnego odczytania art. 1 ust. 2 decyzji Komisji dotyczącej zasad mających zastosowanie do oddelegowanych ekspertów krajowych (END). W tej kwestii odsyła ona do art. 7 lit. a), f) i g), art. 11 ust. 1 i 3 art. 12 ust. 1 i 2, art. 13 ust. 1 oraz art. 14 i 15 tej decyzji.

Z ogółu tych przepisów wynika jej zdaniem, że związek eksperta krajowego z organem administracji pochodzenia jest zawieszony przez cały okres oddelegowania, i że w tym czasie oddelegowany ekspert krajowy jest całkowicie włączony w strukturę Komisji, w której wyłącznym interesie świadczy pracę.

Dlatego nie budzi jej zdaniem wątpliwości fakt, że spory dotyczące tego wyłącznego stosunku pracy należą do właściwości Sądu ds. Służby Publicznej, jako że sytuacja prawna oddelegowanych ekspertów krajowych jest zbliżona do sytuacji pracowników.

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 19 października 2006 r. w sprawie F-114/05 Philippe Combescot przeciwko Komisji, wniesione w dniu 27 grudnia 2006 r. przez Philippe Combescota

(Sprawa T-414/06 P)

(2007/C 42/74)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Philippe Combescot (Lecce, Włochy) (przedstawiciele: A. Maritati i V. Messa, avvocati)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 19 października 2006 r. w sprawie F-114/05 i stwierdzenie dopuszczalności skargi, jako że skarga została wniesiona w wyznaczonym terminie i urzędnik ma interes prawny w uzyskaniu ochrony prawnej;
- stwierdzenie, że w następstwie przyjętego środka P. Combescot doznał krzywdy w postaci uszczerbku na zdrowiu i czci, mających poważny wpływ na jego zdrowie psychiczne;
- zasądzenie na rzecz P. Combescota kwoty 150 000 EUR tytułem zadośćuczynienia za doznane krzywdy;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie zostało wniesione od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 19 października 2006 r. w sprawie F-114/05, odrzucającego skargę wnoszącego odwołanie jako niedopuszczalną z powodu przekroczenia terminu na jej wniesienie i braku interesu prawnego w uzyskaniu ochrony prawnej.

W uzasadnieniu odwołania wnoszący odwołanie:

- Podnosi błędną wykładnię art. 292 ust. 2 regulaminu pracowniczego w szczególności w zakresie wykładni sformułowania „oddalone [...] w dorozumiany sposób”, którym obok decyzji dorozumianej zaskarżony wyrok objął na potrzeby określenia terminu na zakwestionowanie oddalenia żądania wnoszącego odwołanie decyzję wyraźną wydaną w terminie, lecz niezakomunikowaną zainteresowanemu. Zdaniem wnoszącego odwołanie wyrok wydany w I instancji nie ustosunkowuje się do istotnej kwestii, a mianowicie, czy wyraźna decyzja oddalająca żądanie wydana w terminie określonym przez regulamin pracowniczy uważana jest za wydaną dla wszelkich celów, nawet jeśli nie została podana do wiadomości zainteresowanemu.

- Podnosi, pomijając inne zarzuty podnoszone w przedmiotowej sprawie, że niedopuszczalna zwłoka w zakomunikowaniu decyzji zainteresowanemu nie może mieć negatywnych konsekwencji dla wnoszącego odwołanie. Zdaniem wnoszącego odwołanie również w tym zakresie Sąd do spraw Służby Publicznej nie dokonał stosownej oceny, nawet w kategoriach prawidłowości proceduralnej, twierdzenia pozwanego, jakoby określenie miejsca zamieszkania urzędnika nastąpiło trudności.
- Niezależnie od okoliczności, że w momencie wniesienia skargi wnoszący odwołanie był już na emeryturze, miał on interes prawny we wszczęciu postępowania mającego na celu stwierdzenie niezgodności z prawem przedmiotowego przeniesienia i nadal taki interes ma, ponieważ żądanie zadośćuczynienia z tytułu doznanych krzywd osobistych i zawodowych wymaga stwierdzenia niezgodności z prawem zaskarżonego środka.

**Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej
wydanego w dniu 19 października 2006 r. w sprawie F-59/
05 De Smedt przeciwko Komisji, wniesione w dniu 29
grudnia 2006 r. przez De Smedt**

(Sprawa T-415/06 P)

(2007/C 42/75)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Elizabeth De Smaedt (Wezembeek-Oppem, Belgia) (przedstawiciele: L. Vogel, R. Kechiche, avocats)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie w całości zaskarżonego wyroku wydanego w dniu 19 października 2006 r. przez drugą izbę Sądu do spraw Służby Publicznej, zakomunikowanego listem poleconym z dnia 19 października 2006 r., oddalającego skargę wniesioną przez skarżącą w dniu 8 lipca 2005 r.;
- uznanie żądań skarżącej przedstawionych w dniu 8 lipca 2005 r.;
- obciążenie Komisji i interwenienta kosztami postępowania na podstawie art. 87 § 2 regulaminu Sądu, obejmującymi niezbędne wydatki poczynione przez skarżącą w związku z postępowaniem, w szczególności koszty związane z adresem do spraw doręczeń, koszty pobytu, a także wynagrodzenia adwokatów lub radców prawnych na podstawie art. 91 lit. b) regulaminu Sądu.

Zarzuty i główne argumenty

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 19 października 2006 r., o którego uchylenie wnosi wnosząca odwołanie w ramach niniejszego postępowania odwoławczego, Sąd do spraw Służby Publicznej oddalił skargę wniesioną przez wnoszącą odwołanie, mającą za przedmiot, po pierwsze, żądanie uchylenia decyzji Komisji z dnia 21 marca 2005 r. określającej grupę zaszerog-

wania i wynagrodzenie wnoszącej odwołanie, która pierwotnie była zatrudniona w charakterze pracownika pomocniczego, a następnie w charakterze pracownika kontraktowego oraz, po drugie, żądanie odszkodowania i zadośćuczynienia.

W uzasadnieniu żądania uchylenia tego wyroku wnosząca odwołanie podnosi dwa zarzuty, z których pierwszy dotyczy naruszenia art. 80 ust. 3 Warunków zatrudnienia innych pracowników Wspólnot⁽¹⁾ oraz oczywistego błędu w ocenie. Wnosząca odwołanie podnosi, że oddalając pierwszy zarzut jej pierwotnej skargi w oparciu o uzasadnienie, że Komisja była zobowiązana do respektowania kalendarza określonego zgodnie z rozporządzeniem nr 723/2004⁽²⁾ dla zastąpienia starego regulaminu pracowników pomocniczych nowym regulaminem pracowników kontraktowych, Sąd do spraw Służby Publicznej umożliwił Komisji nieprzestrzeganie wszystkich wstępnych procedur zatrudnienia pracowników kontraktowych z naruszeniem art. 80 ust. 3 Warunków zatrudnienia innych pracowników Wspólnot.

Drugi zarzut przedstawiony w odwołaniu dotyczy naruszenia zasady niedyskryminacji, braku uzasadnienia i braku odpowiedzi na pisma wnoszącej odwołanie złożone na etapie pierwotnej skargi poprzez oddalenie zarzutu drugiego, który był związany z sytuacją, w której wnosząca odwołanie musiała świadczyć pracę, mającą charakter dyskryminujący w porównaniu z innymi osobami wykonującymi takie same funkcje w ramach tej samej służby Komisji. Wnosząca odwołanie zarzuca Sądowi do spraw Służby Publicznej brak udzielenia adekwatnej odpowiedzi na wyjaśnienia wnoszącej odwołanie w tym zakresie i ograniczenie się do oddalenia zarzutu w oparciu o abstrakcyjną formułę słowną.

⁽¹⁾ Warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot zostały określone w art. 3 rozporządzenia Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 z dnia 29 lutego 1968 r. ustanawiającego Regulamin pracowniczy urzędników Wspólnot Europejskich i Warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 56, str. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 723/2004 z dnia 22 marca 2004 r. zmieniające Regulamin pracowniczy urzędników Wspólnot Europejskich i Warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 124, str. 1).

**Skarga wniesiona w dniu 29 grudnia 2006 r. — Sumitomo
Chemical Agro Europe przeciwko Komisji Wspólnot
Europejskich**

(Sprawa T-416/06)

(2007/C 42/76)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sumitomo Chemical Agro Europe SAS (Saint Didier, Francja)(przedstawiciele: K. Van Maldegem i C. Mereu, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich